

دیوان دریا

(مجموعه‌ی شعر)

سبحان دریایان

www.ketab.ir

انتشارات بام

سرشناسه: دریابیان، سبحان ۱۳۵۱ - ۱۳۹۹
عنوان و نام پدیدآور: دیوان دریا، مجموعه‌ی شعر / سبحان دریابیان
مشخصات نشر: استارا، نشر بلم، ۱۴۰۰
مشخصات ظاهری: ۸۴ ص
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۹۴۲۱-۵۴
وضعیت فهرست‌نویسی: فیا
موضوع: شعر فارسی - قرن ۱۴
موضوع: Persian poetry -- ۲۰th century
رده‌بندی کنگره: PIR۸۳۴۲ ۱۴۰۰
رده‌بندی دیوبی: ۱/۶۲ تا ۸
شماره‌ی کتاب‌شناسی ملی: ۸۶۶۴۵۶۵

انتشارات بلم

دیوان دریا

سبحان دریابیان (س: دریا)

چاپ اول، ۱۴۰۰

شماره‌گان: ۲۵۰ نسخه

مدیر هنری: فریدون سخی‌کار

ویراستار: داوود ملک‌زاده

چاپ و صحافی: گاندی

همه‌ی حقوق این کتاب محفوظ است

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۹۴۲۱-۵۴

انتشارات بلم

تماس: ۰۹۱۱۲۸۵۰۰۱۳ - ۰۱۳۴۴۸۱۲۷۱۷

balam.pub@gmail.com

 balam.pub

۳۵۰۰۰ تومان

فهرست

- ۷..... ورودی
- ۱۱..... تو را خاموش می‌بینم در این فصل بهارانی
- ۱۲..... گر تن من ز سر جدا، از تو جدا نمی‌شوم
- ۱۵..... مشو گریان تو ای بلبل دو این باغ پر از تزویر
- ۱۷..... با موج خون ز خنجر حتمان گلر کنید
- ۱۹..... اگر باشی کنار من، من از خنجر نمی‌ترسم
- ۲۰..... شب، حلقه بر دل ام زده مهتاب من کجاست؟
- ۲۱..... فریاد خشم موج تو خاموش شد چرا؟
- ۲۲..... ای که کردی همه را عاشق سیمای برنج
- ۲۴..... باران بهاری، همه ایام شکر خند
- ۲۷..... اکسیر اکبری که همیشه خود اکبر است
- ۲۹..... اجابت کن! عطش ناک از سراب کور می‌آیم
- ۳۰..... خوشا بر کسانی که مستانه رفتند
- ۳۲..... با تو از خانه‌ی ویران می‌گویم
- ۳۴..... بار دگر آزادده‌ای از خانه‌ی خورشید رفت

- ۳۶..... در شکوه‌های ظلمت آینه‌های درد
- ۳۸..... ای آفتاب‌گردان!
- ۴۰..... زنگ باران به صدا درآمد
- ۴۲..... تو امشب خفته‌ای آسوده در خواب
- ۴۵..... سایه‌ای پشت سر من بود
- ۴۷..... دست‌های ات
- ۴۹..... خداحافظ ای دوست!
- ۵۳..... برف می‌بارد
- ۵۶..... گفתי غبار غم زدوده خواهد شد
- ۵۹..... شب مهتابی بود
- ۶۲..... بزرگ بود
- ۶۵..... سایه‌ای سرد
- ۷۶..... ای کاش آب‌ها سخن‌ام را می‌فهمید
- ۷۹..... گل بیدار شقایق را
- ۸۱..... هوا سرد است و پاییز از دم ساعت شود نزدیک

ورودی

زنده‌یاد سبحان دریابیان در تاریخ هوم مرداد ۱۳۵۰ در روستای هودول در حومه‌ی ویرمونی‌ی آستارا به دنیا آمد. تحصیلات دوره‌ی ابتدایی را در دو مدرسه‌ی مصافی‌ی ویرمونی و شهید کشور دوست هودول گذراند. از سال پنجم دبستان به اتفاق خانواده، به شهر آستارا آمدند و پس از اتمام دوره‌ی ابتدایی در مدرسه‌ی فارابی، دوره‌ی راهنمایی را در مدرسه‌ی نواب صفوی و دبیرستان را در شهید مطهری گذراند و در سال ۱۳۷۰ دیپلم علوم انسانی، شاخه‌ی فرهنگ و ادب را اخذ کرد.

وی سپس برای ادامه‌ی تحصیل به مرکز تربیت معلم آستانه‌ی اشرفیه، و در شهریور ۱۳۷۲ در رشته‌ی زبان و ادبیات فارسی کاردانی گرفت. از مهر همان سال، به آموزش و پرورش وارد شد و اولین مدرسه‌اش در

۸ سبحان دریابیان

شهرستان تالش و در مدرسه‌ی شهید اشیک آغاسی خطبه‌سرا بود. دو سال بعد به آستارا منتقل شد و در مدارس راه‌نمایی به تدریس پرداخت. زنده‌یاد سبحان، تحصیلات‌اش را در رشته‌ی ادبیات ادامه داد و مدرک کارشناسی را در سال ۱۳۷۴ از دانش‌گاه آزاد اسلامی واحد اردبیل گرفت و به تدریس در دبیرستان‌های آستارا مشغول شد و در اکثر دبیرستان‌های آستارا و حومه، به تدریس پرداخت. مرحوم دریابیان به خاطر علاقه‌ی وافر به رشته‌ی تحصیلی‌اش، تحصیلات تکمیلی را طی کرد و کارشناسی ارشد را در سال ۱۳۹۱ از دانش‌گاه آزاد اردبیل اخذ کرد. موضوع پایان‌نامه‌ی وی در حوزه‌ی ادب معاصر و با عنوان «نمادشناسی در آثار اخوان ثالث و احمد شاملو» بود. وی در سال ۱۳۹۵ به عنوان معلم نمونه برگزیده شد و در سال‌های اخیر - که سال‌های پایانی‌ی خدمت‌اش بود - سرگروه درس ادبیات فارسی در آستارا بود.

سبحان دریابیان در تاریخ سوم دی‌ماه ۱۳۹۹ به علت بیماری کرونا چهره در نقاب خاک کشید و دوستان و شاگردان و هم‌کارانش را تنها گذاشت. وی در دوم آبان ۱۳۷۶ با فریده ابراهیم‌زاده، هم‌کار فرهنگی ازدواج کرد که حاصل این پیوند دو دختر به نام‌های زهرا و سپیده می‌باشد.

دیوان دریا ۹

زنده‌یاد سبحان دریاییان مردی باوقار، باایمان، آگاه و بااراده بود. در کلام و نگاه‌اش آرامشی بود که هر کس در کنارش بود، آن را احساس می‌کرد. او هم‌سری مهربان و پدري دل‌سوز و تکیه‌گاه محکمی برای خانواده‌اش بود. دل‌اش صاف و زلال هم‌چون آئینه بود. به دنیا و تعلقات آن وابسته‌گی نداشت. او با طبیعت بسیار مأنوس بود، عاشق طبیعت بود و غالباً به کوه‌نوردی می‌رفت. در طبیعت به آرامش می‌رسید و از دیدن کوه و جنگل و چشمه لذت می‌برد. دوست داشت خانواده‌اش در سفر و طبیعت‌گردی همراه او باشند. سبحان مردم‌دوست، خون‌گرم و مهربان بود و دوستان زیادی داشت. همد و بازید و صله‌ی ارحام به جا می‌آورد. در صورت امکان برای حل مشکل دیگران تلاش می‌کرد. اهل کتاب و مطالعه بود و اوقات فراغت خود را به مطالعه می‌گذراند. معلمی را دوست داشت و با عشق و علاقه تدریس می‌کرد و از آن لذت می‌برد. به دانش‌آموزان‌اش عشق می‌ورزید و با آن آنان دوست و همراه بود و همواره آنان را هدایت می‌کرد و برای آنان مشاور و معلمی دل‌سوز بود.

روح‌اش شاد و یادش گرامی باد!